

P. RONA, *Praktikum der Physiologischen Chemie*; Zweiter Teil: Blut, Harn, von P. RONA und H. KLEINMANN, Berlin, JULIUS SPRINGER, 1929; 764 Pag. und 141 Fig. Prijs: 39.60 M.

Terwijl het eerste deel van het *Praktikum der Physiologischen Chemie* (Fermentmethoden, 1926) wel zeer de klemtoon legde op de theoretisch biochemische zijde, het derde deel (Stoffwechsel und Energiewechsel, 1928) op de physiologische zijde, is het nu voor ons liggende tweede deel (met een omvang grooter dan I en II tezamen) geheel op de practijk gericht.

Het behandelt zoowel voor bloed als voor urine physische en physisch-chemische onderzoekingsmethodes en als hoofdthema zeer uitvoerig de kwalitatieve en kwantitatieve chemische analyse.

Met de verschijning van dit tweede deel is een werk voltooid, dat door zijn veelzijdige oriëntatie en bovenal door de critische schifting van het materiaal een goede leidraad mag worden geacht bij het practisch werken op menig terrein der biochemie.

H. G. BUNGENBERG DE JONG.

R. HOEPLI, H. F. HSÜ en H. W. WU. *Helminthologische Beiträge aus Fukien und Chekiang*. Beiheft *Arch. f. Schiffs- und Tropen-Hygiene*. Band 33, nr. 1. 1929. 43 bldz., 15 afb. en 12 platen. Prijs RM. 4.20. Uitg. J. A. BARTH, Leipzig.

Dit werkje bestaat uit 3 deelen. Het eerste deel betreft de weefselveranderingen onder invloed van parasitische wormen, die bij 7 verschillende nematoden en 2 trematoden bij hond, reiger, egel, eend, hoen en merel bestudeerd worden. De ontstekingsverschijnselen worden nader beschreven, evenals de bij bepaalde soorten voorkomende afkapseling. Verder wordt nagegaan, op welke wijze en waarmede zich deze parasieten voeden. In het tweede gedeelte worden een 8-tal parasitische nematoden-soorten beschreven (waarbij 4 nieuwe) bij vogels en een robbensoort. In het derde hoofdstuk eindelijk worden 14 verschillende soorten (waaronder 5 nieuwe) van verschillende nematoden behandeld, gevonden in 15 grondmonsters in Z.O. China. Over het geheel bleek hierbij, dat de vrije nematoden-fauna in hetzelfde „milieu” in de verschillende deelen der wereld groote overeenstemming vertoont. Ook aan de onderzoekingen van onzen DE MAN wordt hierbij de aandacht geschonken. Het werkje is in hoofdzaak van specialistisch belang, maar er komen vooral in het eerste en derde deel ook algemeene gezichtspunten naar voren.

SNIJDERS.

P. THOMAS, *Cours de Chimie Biologique*, Deel I: Partie générale, 1926, 362 bldz.; Deel II: Partie spéciale, 1929, 389 bldz. *Les Presses Universitaires de France*, Parijs.

De stellige toon, waarin dit werk geschreven is, bestemt het tot een orienteerenden leergang in de biochemie. Punten, waaromtrent twijfel bestaat, zijn veelal weggelaten en aanhalingen uit de literatuur worden dan ook niet gegeven.